

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۳/۱۶

ولید پوپل

افغانستان امروزی بالای

سه سنتیز سیاسی

سنتیز اول آوردن صلح در سراسر افغانستان،

سیز دوم اختلافات داخلی قدرت ارگ یعنی گروپ داکتر عبدالله با ریاست جمهوری،

سنتیز سوم لشکر امارات اسلامی مسلح و انکار نمودن شان از قانون اساسی و دولت مرکزی.

برای مردم غیر مسلح افغانستان سوال باقی مانده است که بلاخره کشور به کدام طرف روان است؟

دولت افغانستان گفته است تا زمانیکه ضمانت‌های لازم برای عدم برگشت این زندانیان به میدان جنگ وجود نداشته باشد هیچ فردی از (طالبان) آزاد نخواهد شد.

طالبان در انتظار آزادی زندانیان هستند و در عین حال تمام دولت و حکومت مرکزی را اداره کابل خطاب می نمایند و هیچ نوع گفتگو بین الافغاتی را نمی پذیرند تا وقتی که زندانیان شان آزاد نشود گروپ داکتر عبدالله در پی تخریب دولت و حکومت هستند و شب روز انتقاد علیه ریاست جمهوری از طریق میدیا می نمایند

داکتر زلمی خلیل زاد میان همه سیاسیون مسلح و لشکر ها مذهبی میانجگری دارد اما چندان نتیجه عملی را تا به حال به خود نگرفته است

باوجودیکه داکتر زلمی خلیل زاد به طور واضح در چندین مصاحبه خود تاکید نموده است که امریکا محمد اشرف غنی احمد زی را به حیث ریس جمهور کشور به رسمیت می شناسد و از گروپ ها دوم و سوم تقاضا نموده است تا دست به هم داده کشور را به طرف صلح اتفاق ببرند

ولی بدبختانه خود خواهی ها بی مفهوم باعث گردید تا همه از همدیگر فاصله گیرند ، اگر عمیق تر بالای هر کدام شعاع ملی را قرار دهیم به این نتیجه می رسیم که همه شان چراغ ها سرخ را بی وقت و بدون پشتیبانی ملت روشن نموده اند

در حالیکه داکتر زلمی خلیل زاد نماینده دولت امریکا خیلی واضح فرموده اند اینک (فیصله کن) همه قضیه ها (امریکا) است یعنی سیاسیون که از خود صلاحیت نشان داده و شعار ها قهرمانی و یا استقلالیت را می دهند چندان مفهوم عالی ندارد چون فیصله کن امریکا می باشد این جمله داکتر خلیل زاد خیلی معنی بلند دارد به قول معروف این نقطه فهم تند می خواهد اگر سیاسیون دقت نمایند نباید خود سرانه از طرف خود مسیر را انتخاب نمایند که کشور را به بی اتفاقی سوق دهند در حالیکه جدال ها اخیر و مخالفت ها مجموع سیاسیون چندان منطقی هم به نظر نمی آید اینجا می توان بالای هر جدال و منطقی سیاسی شان جداگانه بحث نمود

جناب داکتر محمد اشرف غنی از آزادی پنچهر از زندانی شانه خالی نموده است و انتظار تضمین را دارد سوال اینجا است یعنی این تضمین را کی بدهد؟ پاکستان ، عربستان ، امریکا ، ناتو کی باید ضمانت را بدهد؟ مگر طالبان فعلاً مرجع و یا دفتر رسمی ندارند

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لوی

درحالیکه طالبان پیمان تضمین قطع فیر افراد مسلح خود را با امریکا گذاشتند و امریکا نیز شرط حمله نکردن را به طرف مجموع قوایی ناتو به شمول همکاران بین المللی بالای شان گذاشته است پس تشویش در کجا است؟ در صورت که قوایی مسلح دولتی بیش تر از طالبان با امکانات وسیع وجود داشته باشد چرا دولت از آزادی پنچهرار زندانیان غیر مسلح پریشان باشد؟ در صورت که مصارف اردو ملی و قوایی مسلح توسط ناتو تامین می گردد پس چرا به کشور ها فیصله کن گوش نداد تا صلح در تمام کشور برقرار گردد دولت افغانستان حق دارد در برابر افراط که از کشور ها همسایه به خاطر جهاد آمده بودند هویت افغانی ندارند سوال نمایند و با سفارت مربوطه شان به ارتباط گیرند تا در مقابل ضمانت دیپلوماسی آزاد شان گردند موضوع مخالفت ها گروپ داکتر عبدالله با ریاست جمهوری در این شرایط اساس تاریخی که ختم جنگ با طالبان می باشد خیلی بیجا و بی وقت است در حالیکه کمیسیون انتخابات توسط نماینده ها حکومت وحدت ملی ایجاد گردیده بود که این نقطه را جناب عطا محمد نور عضو فعال رهبری جمعیت تایید نمود که تمام کارکنان کمیسیون در مشوره با حکومت وحدت ملی تعیین گردیده بود خلاصه در نتیجه گیری کمیسیون محمد اشرف غنی را برنده اعلان نمودند و در عین حال مراسم تحلیف ریاست جمهوری در برابر نماینده ها کمک کننده ناتو اجرا گردید از سوی دیگر جناب امرالله صالح نماینده حزب جمعیت ، سخنگو سمت شمال، رزمندگان جنگ مقاومت و شورای نظر به حیث معاون رییس جمهور مقرر گردیده است یعنی موجودیت امرالله صالح به خاطر همین موقف ها است مگر جناب امرالله صالح کدام کدر علمی ، سیاسی ، خانواده سلطنتی ، نماینده تمام افغانستان و یا کدام شخصیت ملی تاریخی نیست که آدرس وی فعال" در ارگ ریاست جمهوری می باشد مجموع حزب جمعیت و شورای نظر باید به یک نفر نماینده قناعت نمایند همین طور لشکر امارات اسلامی طالبان نباید خیلی مغرورانه قدم بگذارند گویا مجموع قوایی مسلح و متحدین حکومت دولت مرکزی را با قانون اساسی شان به رسمیت نمی شناسند طالبان باید این را درک نمایند اگر راضی باشند و یا نباشند همانطور تعداد زیاد مردم مذهبی هستند و شریعت اسلامی را تعقیب می نمایند چون عنعنات فرهنگ منطقه ولایت مطابقت به شریعت می نماید تعداد زیاد مردم علاقه شدید به مذهب و شریعت صد در صد ندارند حتا از نگاه اندیشه نیز به طور خیلی شدید اسلام و شریعت را چندان نمی پذیرند چون مناطق زیست شان چندان مطابقت به شریعت ندارد و یا اگر واضح تر به حساب سنجش طالبان بگویم یعنی نه از گناه ترس دارند نه از دوزخ طالبان ممکن بدانند که حکومت به زور بالای مردم آسان نیست همان تفنگ کلشینکوف راکت انداز پی کا که نزد طالبان است همین طور نزد مخالفین شان نیز وجود دارد فتح نمودن تمام افغانستان که در زمان هجوم طالبان بعد از جنگ تنظیم ها جنگی در کابل صورت گرفت به خاطر این بود که مردم از دست جنایت تنظیم ها به بینی رسیده بودند و مردم با طالبان همکار شدند خاموش بودند حال زمان تغییر کرده شکل زندگی مردم به طرف دموکراسی روان است ممکن طالبان بتوانند هنگام داخل شدن در بین مردم توسط محبت نرمی و به آغوش گرفتن مردم از طریق منطق شریعت را زیادتر گسترش دهند آن وقت مردم افغانستان روزی آماده خواهد شد تا مانند مردم دویی در پهلوی پیشرفت تمدن علاقه بیشتر به شریعت بگیرند. امروز زمان آن است تا مجموع اشخاص که به روی سه اسب سیاسی نقش بازی می نمایند باید همه به یک اسب ملی و مردمی جمع شده با هم وطن را اعمار نمایند .